

76^η Επέτειος της απελευθέρωσης του Auschwitz: Τα Γερμανικά, Ισραηλινά και Πολωνικά εκπαιδευτικά συνδικάτα λένε ενωμένα μαζί ‘Ποτέ Ξανά’

Κείμενο της Εκπαιδευτικής Διεθνούς (EI) 28.01.2021

Το κύριο θέμα της 76ης επετείου ήταν ‘ Η τύχη των παιδιών στο Άουσβιτς’

Πάνω από 200,000 παιδιά θανατώθηκαν στο Άουσβιτς, ανέφερε ο Δρ, Piotr M. A. Cywiński, διευθυντής του Μουσείου. «Εντελώς αθώα, καλά, με ενδιαφέρον για τη ζωή, με αγάπη για τους δικούς τους, παιδιά εμπιστοσύνης. Ο κόσμος των ενηλίκων στο τέλος, τέλος, συχνά άδικος και σκληρός – ποτέ άλλοτε δεν επέδειξε τόση σκληροκαρδία και τόση κακία. Αυτό δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από καμία ιδεολογία, συμφέρον ή πολιτική. Φέτος, θέλουμε να αφιερώσουμε την επέτειο της απελευθέρωσης στα μικρότερα θύματα του στρατοπέδου.»

Τουλάχιστον 232,000 παιδιά και νέοι είχαν μεταφερθεί στο Άουσβιτς. Από αυτά, 216,000 ήταν Εβραίοι, 11,000 ήταν Ρομά, περίπου 3,000 ήταν Πολωνοί, πάνω από 1,000 από τις Κάτω Χώρες και αρκετές εκατοντάδες Ρώσοι, Ουκρανοί και άλλων εθνικοτήτων. Λίγο περισσότεροι από 700 ελευθερώθηκαν από το στρατόπεδο του Άουσβιτς το 1945.

Για να τιμήσουν την 76^η Επέτειο από την απελευθέρωση του στρατοπέδου του Άουσβιτς από τους Γερμανούς Ναζί, τα εκπαιδευτικά συνδικάτα, της Γερμανίας, του Ισραήλ και της Πολωνίας οργάνωσαν ένα διαδικτυακό σεμινάριο στις 27 Ιανουαρίου με τίτλο ‘Ένα παιδί μάρτυρας της ιστορίας’.

Ο Sławomir Broniarz πρόεδρος του Πολωνικού συνδικάτου ZNP και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της EI, δείχνοντας μια σχολική εφημερίδα του 1933-

1938 που έγραφαν οι Εβραίες μαθήτριες του 15ου Γενικού Σχολείου Κοριτσιών της Κρακοβίας, στην οποία έχουν καταγραφεί σημαντικά συμβάντα του σχολείου, τόνισε:

«Καθώς διαβάζω αυτή την εφημερίδα, δεν μπορώ να μη σκεφτώ πόσο πολύ εμείς οι ενήλικες απογοητεύσαμε αυτά τα υπέροχα παιδιά...» προσθέτοντας ότι «... φαντάζομαι πώς θα αισθάνονταν την ώρα που τα έβγαζαν από τα σπίτια τους, τα οδηγούσαν στο γκέτο μέσα από τους δρόμους της αγαπημένης τους Κρακοβίας και τα μετέφεραν στα στρατόπεδα εξόντωσης.» Ανέφερε χαρακτηριστικά ότι από τα 50 κορίτσια της τάξης που έγραφαν στην εφημερίδα, μόνο τα 7 τελικά επέζησαν από τον πόλεμο.

«Είμαστε εδώ σήμερα, θα είμαστε εδώ και του χρόνου. Τους το χρωστάμε'», κατέληξε.

Η Marlis Tepe, πρόεδρος της Γερμανικής Gewerkschaft Erziehung und Wissenschaft – GEW – και αντιπρόεδρος της EI, είπε μεταξύ άλλων «...Είναι καθήκον για εμάς τους συνδικαλιστές και εκπαιδευτικούς να αγωνιστούμε για να διασφαλίσουμε ότι το Άουσβιτς δεν θα επαναληφθεί.»

Συνέχισε λέγοντας ότι οι αυτόπτες μάρτυρες που επέζησαν τη φρίκη του Άουσβιτς είναι σημαντικοί για τη μνήμη του Ολοκαυτώματος στα σχολεία και ότι στο μέλλον θα έχουμε όλο και λιγότερες δυνατότητες για τέτοιες προσωπικές μαρτυρίες από τους επιζήσαντες του Άουσβιτς. Ωστόσο η τεχνολογία, είπε, μας βοηθά να γνωρίσουμε τη ζωή των Εβραίων, να θυμηθούμε τους Εβραίους γείτονές μας και να κρατήσουμε τις μνήμες των εγκλημάτων των Ναζί απέναντι στους Εβραίους ζωντανές για τη νεότερη γενιά ώστε να τους συνοδεύουν στην πορεία για να γίνουν ενεργοί δημοκρατικοί πολίτες. Πρόσθεσε ότι οι εκπαιδευτικοί «βλέπουν με ανησυχία ότι ο αντισημιτισμός, η ξενοφοβία και ο ρατσισμός είναι σε άνοδο πάλι στη Γερμανία. Ως εκπαιδευτικά συνδικάτα, προτάσσουμε και ζητάμε μια ανοιχτή, ανεκτική και ελεύθερη κοινωνία στην οποία δεν θα υπάρχει χώρος για αντισημιτισμό».

Η Yaffa Ben David Γενική Γραμματέας του Συνδικάτου των Ισραηλινών Εκπαιδευτικών – ITU - τίμησε τη μνήμη του εκπαιδευτικού και γιατρού Janusz Korczak, του οποίου οι ιδέες έθεσαν τη βάση για πολλές εκπαιδευτικές θεωρίες και θεμελίωσαν επίσης τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού των Ηνωμένων Εθνών. Ήταν Πολωνός-Εβραίος και διηύθυνε ένα Εβραϊκό ορφανοτροφείο το οποίο αργότερα εγκαταστάθηκε στο Εβραϊκό γκέτο στη Βαρσοβία. Ήταν διάσημος και θα μπορούσε να είχε διαφύγει τη σύλληψη και τη

μεταφορά στα στρατόπεδα θανάτου. Επέλεξε, ωστόσο, να πάει μαζί με τα παιδιά στον σίγουρο θάνατο μέσα στα κελιά αερίων.

“Η Ben David τόνισε ότι «η εκπαίδευση πρέπει να βασίζεται στον σεβασμό των παιδιών, όχι στον σεβασμό της βούλησης των ενηλίκων. Δεν μπορείς να μεταδώσεις αξίες όταν τα παιδιά βιώνουν το αίσθημα υπεροχής των ενηλίκων, ιδιαίτερα των εκπαιδευτικών.»